

Arrest

nr. 306 071 van 3 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 8 maart 2021, diende op 9 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 26 september 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 september 2023 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 09/03/2021
Overdracht CGVS: 12/04/2021*

U had een eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 18 augustus 2022 van 8.40 uur tot 13.02 uur (CGVS I). U werd bijgestaan door een

tolk die de Somalische taal machtig is en uw advocaat, meester Bisalu Audrey loco Desenfans Christophe. U had een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 5 januari 2023 van 08.40 uur tot 12.00 uur (CGVS II). U werd eveneens bijgestaan door een tolk die de Somatische taal machtig is en uw advocaat meester Parmentier Tom loco meester Desenfans Christophe.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Biomaal-clan te behoren. U bent geboren op [...] februari 1996 in de stad Merca in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle. Uw vader kwam te overlijden toen u nog jong was. Uw moeder werd onder druk gezet om te huwen met uw oom langs vaderszijde. Om dit te vermijden is ze gehuwd met een man die behoort tot de Haber Gedir-clan. Uw stiefvader behandelde u en uw zus echter niet als zijn eigen kinderen. Jullie kregen van hem geen toestemming om naar school te gaan, moesten bij voorkeur thuis blijven en hij dreigde er al sinds uw puberteit mee u uit te huwelijken. Uw moeder slaagde er in om een huwelijk uit te stellen en uw stiefvader ervan te overtuigen om u naar school te laten gaan. U bent gestart met school op 17- à 18-jarige leeftijd en ging naar school voor ongeveer twee jaar. In 2016 is uw zus gevlucht omwille van de problemen met uw stiefvader. Omwille van het vertrek van uw zus dreigde uw stiefvader ermee om u effectief uit te huwelijken waardoor u begin 2018 met hulp van uw moeder besloot om te verhuizen naar Mogadishu. Bij uw aankomst in Mogadishu ontmoette u uw oom langs vaderszijde die u voorstelde om bij hem te komen inwonen. U weigerde zijn voorstel uit angst gecontroleerd en onderdrukt te worden door hem en ging inwonen bij verre familieleden van uw moeder.

In Mogadishu studeerde u Engels aan een privéschool en begon u in 2018 te werken als poetshulp bij de ngo Somali Relief and Development Association. Vijf maanden na de start van uw tewerkstelling bij de ngo werd u benaderd door leden van Al-Shabaab toen u op de minibus stond te wachten die u naar uw werkplaats bracht. De leden stelden u verschillende vragen maar u gaf geen antwoord en stapte op de bus. De volgende dag werd u opnieuw benaderd door leden van Al-Shabaab op dezelfde plek. Deze keer stapten ze ook op de minibus en achtervolgden ze u. U besloot een winkel binnen te gaan. Toen u terug buiten kwam, waren de leden verdwenen. Toen u na uw werk thuiskwam kreeg u te horen van uw ver familielid bij wie u inwoonde dat er leden van Al-Shabaab langs waren geweest en dat ze naar u op zoek waren. Zij vroeg u om te verhuizen aangezien zij geen problemen wilde met Al-Shabaab. U bleef twee dagen thuis om vervolgens uw werk opnieuw te hervatten. U bracht een vrouwelijke collega op de hoogte van uw problemen met Al-Shabaab waarop zij u voorstelde om bij haar te komen wonen. U ging in op haar voorstel en verhuisde naar de wijk Waberi. Na uw verhuizing hebt u uw werk hervat. Na ongeveer anderhalve maand werd u opnieuw telefonisch gecontacteerd door Al-Shabaab. U werd één à twee keer per dag gebeld gedurende drie weken waarna de frequentie van de telefoontjes afnam en u slechts af en toe meer werd gebeld. Sinds uw verhuizing bent nooit meer fysiek benaderd geweest door Al-Shabaab.

Uw oom uit Mogadishu kwam op een gegeven moment te weten dat u verhuisd was en ging hiermee niet akkoord. Hij wilde dat u bij hem kwam inwonen omdat het binnen de Somalische cultuur niet aanvaardbaar is dat een jonge vrouw alleen gaat wonen. U werd meerdere malen opgebeld door hem maar u weigerde steeds zijn voorstel. Op een dag kwam hij naar uw werkplaats en nam hij u onder dwang mee naar zijn huis waar u opgesloten werd. Uw oom stelde u een huwelijk voor, maar u weigerde dit. U werd vastgemaakt met een enkelband tot u zich uiteindelijk akkoord verklaarde met het huwelijk. Naar aanleiding van uw huwelijk ging u samen met de echtgenote en de dochter van uw oom naar een hennasalon. Toen zij "iets" gingen halen zag u een kans om te gaan lopen. U contacteerde een vriendin die u kwam ophalen en u naar haar woning bracht en waar u enkele weken verbleef. Uiteindelijk besloot u Somalië te verlaten op 20 mei 2019. U reisde via Turkije en Griekenland naar België. U kwam aan op 8 maart 2021 en diende op 9 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u een medisch attest voor en uw werkkaart.

Bij terugkeer naar Mogadishu vreest u problemen te krijgen met uw oom langs vaderszijde en vreest u niet in vrijheid te kunnen leven omdat Al-Shabaab u niet zal toelaten om te werken. Bij terugkeer naar Merca vreest u problemen te krijgen met uw stiefvader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS I en II, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen, uw familiale omstandigheden en uw netwerk in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op uw familiale situatie en uw reële verblijfssituatie voor uw aankomst in België. Evenmin slaagde u erin uw vrees voor Al-Shabaab, uw oom en uw stiefvader aannemelijk te maken.

Vooreerst moet er worden vastgesteld dat u geen duidelijkheid verschaft over uw familiale situatie, meer bepaald de omstandigheden van het overlijden van uw vader, de verblijfplaats van uw zus, en de relatie van u en uw moeder met uw stiefvader. Wat uw vader betreft, verklaart u dat hij kwam te overlijden toen bij geraakt werd door een kogel (CGVS I, p. 13). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd naar meer details aangaande het overlijden van uw vader verklaart u dat hij overleden is tijdens een gevecht. U gevraagd naar meer informatie over het gevecht dat aan de gang was op dat moment en de persoon die uw vader om het leven heeft gebracht, moet u het antwoord schuldig blijven. U gevraagd om welke reden u nooit meer informatie hebt gevraagd aan uw moeder, waarmee u om de twee weken contact heeft, aangaande de omstandigheden van zijn overlijden verklaart u dat uw moeder zelf niet weet wie hem heeft gedood (CGVS I, p. 14-15, CGVS II, p. 16). Bij deze verklaring kunnen er echter vraagtekens geplaatst worden. Aangezien het hier het overlijden van uw vader betreft kan er redelijkerwijs verwacht worden dat uw moeder meer informatie heeft omtrent de omstandigheden van het overlijden van haar echtgenoot.

U schept evenmin duidelijkheid over de verblijfplaats van uw zus, S.(...). U op de Dienst vreemdelingenzaken (DVZ) gevraagd naar de woonplaats van uw kerngezin verklaart u dat uw zus nog in Merca woont (DVZ vragenlijst, p. 9). U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gevraagd naar haar verblijfplaats verklaart u aanvankelijk opnieuw dat uw zus in Merca verblijft om even later uw verklaring aan te passen. Plots verklaart u dat uw zus in 2016 Merca is ontvlucht omwille van problemen met uw stiefvader en sindsdien vermist is (CGVS I, p. 13).

U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat er enkel gevraagd werd naar uw familiesamenstelling. U zou enkel gezegd hebben dat uw familie nog in Merca woonde. U beweert dat er niet specifiek gevraagd werd wie er nog woonde (CGVS I, p. 14). Aan deze verklaringen kan echter geen geloof gehecht worden. Aangezien u verklaart, net zoals uw zus, Merca te zijn ontvlucht omwille van problemen met uw stiefvader kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u de verdwijning van uw zus al ter sprake gebracht zou hebben op de DVZ.

Tot slot legt u vage en inconsistente verklaringen af aangaande uw relatie met uw stiefvader en de relatie tussen uw moeder en uw stiefvader. U gevraagd naar de problemen die zowel u als uw zus, S.(...), gekend hebben met uw stiefvader verklaart u dat hij u en S.(...) niet behandelde zoals zijn eigen kinderen (CGVS II, p. 5 – 6). U gevraagd op welke manier zich dat uitte verklaart u dat hij aan zijn eigen kinderen koekjes gaf in de namiddag. U gevraagd naar andere voorbeelden antwoordt u dat hij zijn vaderrol niet opnam en dat uw moeder machteloos was (CGVS II, p. 6). U nogmaals gevraagd naar andere voorbeelden antwoordt u dat hij meer gaf om zijn eigen kinderen (CGVS II, p. 7). Uw verklaringen aangaande dit onderwerp blijven uitermate vaag. U gevraagd naar de relatie tussen uw moeder en stiefvader verklaart u dat ze niet tevreden was over hem en dat ze vaak ruzie hadden over geldzaken. Hij weigerde namelijk om u en uw zus te onderhouden, omdat jullie niet zijn biologische kinderen zijn (CGVS II, p. 5). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Eerst en vooral kan er terzijde opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat uw moeder, na het overlijden van uw vader, is kunnen huwen met een man naar haar keuze en zich succesvol heeft kunnen verzetten tegen een huwelijk met de broer van uw vader. In Somalië is het echter gebruikelijk dat de weduwe gedwongen wordt te huwen met een mannelijk familielid van haar overleden echtgenoot. Om deze reden lijkt het dan ook weinig waarschijnlijk dat uw moeder er voor gekozen zou hebben om met deze man te huwen zonder vooraf af te toetsen wat zijn houding was ten aanzien van u en uw zus. Ten tweede kan er vastgesteld worden dat uw moeder helemaal niet zo machteloos stond ten opzichte van uw stiefvader zoals u beweert. Zo verklaart u dat u van uw moeder de toestemming hebt gekregen om op 17à 18-jarige leeftijd voor ongeveer twee jaar naar school te gaan en dit tegen de wil van uw stiefvader in (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 7 -8). Ten derde moet er vastgesteld worden dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over redenen waarom uw stiefvader niet wilde dat u naar school ging en de reden waarom u na ongeveer twee jaar gestopt bent met school. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat zowel u als uw zus geen toestemming kreeg om naar buiten te gaan, omdat jullie de familie ten schande zouden brengen (CGVS I, p. 13). Bijkomend verklaarde u ook dat u moest stoppen met school omdat u “groot” geworden was en dat uw stiefvader een huwelijk voor u ging regelen (CGVS I, p. 15). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd om welke reden u en uw zus niet naar buiten mochten verklaart u dat het de cultuur van de stad is. Meisjes kregen geen toestemming om naar buiten te gaan. U nogmaals gevraagd om welke reden u gestopt bent school verklaart u dat de voornaamste reden was dat uw stiefvader slechts de helft van het studiegeld wilde betalen. In zijn opinie hadden meisjes namelijk geen onderwijs nodig (CGVS II, p. 7). Ook deze verklaringen overtuigen niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw moeder kon ingaan tegen de wil van uw stiefvader aangezien er in Somalië sprake is van een patriarchale samenleving. Daarnaast lijkt het ook onwaarschijnlijk dat uw stiefvader nog de helft van uw studies zou hebben betaald als hij er in de eerste plaats al niet mee akkoord ging dat u naar school ging.

Voorts kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerde herkomst uit Merca. Ondanks het feit dat u de clanconflicten tussen de Biomaal en Haber Gidir zelf spontaan ter sprake brengt, kan er vastgesteld worden dat uw verklaringen een gebrek aan detail vertonen en niet doorleefd zijn (CGVS I, p. 11 en 19). U verklaart dat er in 2013 hevig gevochten werd tussen beide clans. U gevraagd om meer te vertellen over de gebeurtenissen van 2013 verklaart u dat de Biomaal elk gevecht verloor en dat de Haber Gedir-clan de meeste macht had. U gevraagd naar meer details stelt u dat u te jong was en dat u niet naar buiten mocht. U hebt enkel geweerschoten gehoord. Aangezien u in 2013 reeds 17 jaar oud was en u eerder verklaarde dat u rond deze leeftijd gestart bent met school kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u minstens kan vertellen over hoe u de clanconflicten persoonlijk hebt ervaren en voorbeelden kan geven van gevechten die er in die periode hebben plaatsgevonden. U gevraagd of er na 2013 nog clanconflicten zijn geweest verklaart u dat ze geduurd hebben tot in 2018, wat overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U gevraagd om welke reden een einde kwam aan het conflict in 2018 verklaart u dat de gevechten nog aan de gang waren maar minder hevig waren. U nogmaals gevraagd om welke reden de intensiteit van het conflict was afgenomen geeft u opnieuw geen antwoord op de vraag en verklaart u dat u Merca hebt verlaten in 2018 en dat er toen minder gevochten werd dan in 2015 of 2016.

U gevraagd of er bepaalde personen bemiddeld hebben in het clanconflict verklaart u dat er één keer, in 2018, personen van de overheid naar Merca zijn gekomen om te bemiddelen, maar dat u op dat moment reeds in Mogadishu was (CGVS I, p. 12). Ook bij deze verklaringen kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden. Eerst en vooral moet er vastgesteld worden dat u beweert dat de intensiteit van de conflicten reeds afgenomen was bij uw vertrek uit Merca begin 2018. U gevraagd naar een verklaring hiervoor kan u deze niet bieden. Ten tweede kan er vastgesteld worden dat uw verklaringen niet in overstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo blijkt dat het ministerie van Binnenlandse zaken in maart 2017 getracht heeft om de conflicterende clans met elkaar in dialoog te brengen. Wat volgde was een maandenlang proces van onderhandelingen en moeizame gesprekken tussen ouderlingen, politici, vrouwen en jonge vredesactivisten van beide clans. Deze onderhandelingen zijn uiteindelijk uitgemond in de ondertekening van een formeel vredesakkoord in maart 2018. U gevraagd of er ooit grote groepen mensen zijn weggevlucht uit Merca beweert u ten onrechte dat u er enkel leden van de Biomaal-clan in 2016 en 2017 de stad ontvlucht zijn (CGVS I, p. 21). Uit de raadpleegde bronnen blijkt echter dat er in 2014, in El Warego, KM50 en Merca, 10.000 mensen zijn gevlucht naar Jilib-Merca, Gandershe en Ceel Ahmed omwille van de

clanconflicten. Aangezien u op dat moment naar school ging kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hiervan minstens gehoord zou hebben. U gevraagd of er ooit bepaalde clans hebben samengewerkt met AlShabaab moet u het antwoord schuldig blijven. U verklaart hiervan niet op de hoogte te zijn omdat u niet naar buiten mocht (CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring aangezien u eerder verklaarde dat u af en toe boodschappen ging doen met uw moeder op de markt (CGVS, p. 9). Gezien het clanconflict dermate bepalend was voor het leven in Merca en uw gezin bovendien ook bestond uit leden van de Biomaal en de Haber Gedir, zou verwacht worden dat u hierover veel minder oppervlakkigere verklaringen zou afleggen.

Een ander element dat uw beweerde herkomst uit Merca doet wankelen is uw gebrekkige kennis over de belangrijkste politieke leiders in Merca. U gevraagd naar de leider in Merca op het moment van uw vertrek verklaart u dat Abdullahi Wafow aan de macht was. U gevraagd tot welke clan hij behoort, sinds wanneer hij aan de macht is en wie zijn voorganger was, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS blijkt dat uw verklaringen niet correct zijn. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat op het moment van uw vertrek Mohammed Osuman Ali de districtscommissaris was en dat Wafow zijn opvolger was. U gevraagd naar Yarisow verwijst u naar ingenieur Yarisow (CGVS I, p. 26). Deze verklaring doet echter verder afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Merca. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Abdirahman Oman Osman ook bekend als ingenieur Yarisow of Abdirahman Yarisow in 2017 aangesteld werd als de burgemeester van Mogadishu. Hierbij moet er vastgesteld worden dat het zeer opmerkelijk is dat u verwijst naar Abdirahman Oman Osman en niet naar Mohamed Osman Yarisow die in 2014 werd aangesteld als districtscommissaris van Merca en een enige bekendheid geniet in uw regio omdat hij de clanmilitieleider was van de Biomaal waartoe u overigens zelf behoort. Indien u weldegelijk afkomstig zou zijn uit Merca kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u spontaan zou verwijzen naar de districtscommissaris van Merca in de plaats van naar de burgemeester van Mogadishu.

Uw verklaringen aangaande de periodes van droogte overtuigen evenmin. U stelt dat er sprake was van een droogte in 2011 en 2017. U gevraagd hoelang de droogte van 2017 heeft geduurd moet u het antwoord schuldig blijven, omdat u in de stad woonde. U gevraagd hoe u kon overleven tijdens de droogte verklaart u dat het geen impact had op u persoonlijk (CGVS I, p. 26). Het enige wat u van uw moeder gehoord hebt is dat de prijzen van het voedsel omhoog gingen. Deze verklaringen overtuigen echter niet. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de term ‘streng’ en om te verwijzen naar de periode van januari 2017 tot en met oktober 2017 in uw district Merca, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Aangezien u beweert op dat moment in Merca te hebben gewoond kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de impact van de droogte op u en de inwoners van uw stad.

Verder moet er vastgesteld worden dat u geen duidelijkheid schept over de reden van uw vertrek uit Merca. U gevraagd om te vertellen over de redenen van uw vertrek verklaart u dat u Merca heeft verlaten omdat u niet de vrijheid kreeg die u voor ogen had. U kreeg geen toestemming om naar buiten te gaan en leefde onder druk van uw stiefvader die een huwelijk voor u ging regelen. U wilde gaan werken en gaan studeren (CGVS I, p. 15, 21 – 22). U bent er echter niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk uit een zeer conservatieve familie komt (zie ook boven) en uw stiefvader u wel degelijk wilde uithuwelijken. Eerst en vooral moet er vastgesteld worden dat u nadat u, onder druk van uw stiefvader, gestopt bent met school nog vier jaar in Merca bent gebleven. U gevraagd naar de huwelijksplannen verklaart u dat uw stiefvader u al wilde uithuwelijken toen u een puber was maar dat uw moeder hem kon overtuigen om te wachten aangezien u nog jong was (CGVS II, p. 8). U gevraagd of er ooit concrete huwelijksplannen zijn gemaakt antwoordt u ontkennend (CGVS II, p. 9). U gevraagd om welke reden hij u in 2018 wilde uithuwelijken verklaart u aanvankelijk dat u toen “groot” was geworden. Bij deze verklaring kunnen vraagtekens geplaatst worden aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat bijna de helft van de meisjes uitgehuwelijkt worden voor de leeftijd van 18 jaar en u toen al 22 jaar was. Verder verklaart u ook dat de druk werd opgevoerd omwille van het vertrek van uw zus. Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien uw zus Merca al verlaten had in 2016 lijkt het onwaarschijnlijk dat uw stiefvader nog twee jaar lang zou wachten als hij u effectief wilde uithuwelijken. Tevens verklaart u dat u er in geslaagd bent om Merca te verlaten met hulp van uw moeder. Zij regelde uw vervoer en een verblijfsplaats in Mogadishu (CGVS II, p. 10). U gevraagd naar de reactie van uw stiefvader toen hij van uw moeder vernam dat u vertrokken was, verklaart u dat hij tegen uw moeder zei dat zij het grootste probleem was en dat ze jullie te veel vrijheid had gegeven. Daarnaast verklaart u ook nog dat uw stiefvader twee doelen had. Ofwel ging hij jullie uithuwelijken ofwel moesten jullie vertrekken. Deze verklaringen overtuigen opnieuw niet. U bracht namelijk ooit eerder in het persoonlijk onderhoud ter sprake dat het een optie was voor u om te vertrekken. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw stiefvader u zodanig zou onderdrukken om er alsnog geen probleem mee te hebben als u uiteindelijk als alleenstaande jonge vrouw in Mogadishu te gaan wonen (CGVS II, p. 13).

Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen over het gezin waarbij u verbleef in Mogadishu beperkt zijn. U gevraagd naar het de dagelijkse bezigheden van het de gezinsleden verklaart u dat de vrouw huisvrouw was, dat haar echtgenoot werkte op de Bakaramarkt en hun zoon voor een ngo (CGVS I, p. 7). U gevraagd voor welke ngo hij werkte verklaart u dat hij voor een andere ngo werkte en dat hij een tewerkstelling voor u heeft geregeld bij de Somali Relief and Development Association. U nogmaals gevraagd voor welke ngo hij werkte moet u toegeven dat u de naam van de ngo niet kent (CGVS I, p. 16). Aangezien u verklaart dat deze persoon voor u een job heeft geregeld en op de hoogte was van de problemen die u hebt ervaren met uw stiefvader kan er redelijkerwijs verwacht worden dat de naam van de ngo waarvoor hij werkte tijdens jullie gesprekken ook ter sprake zou zijn gekomen of dat u ernaar gevraagd zou hebben. Tevens zou er ook van verwacht kunnen worden dat u zou peilen naar zijn ervaringen en de mogelijke risico's die een tewerkstelling bij een ngo inhoudt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen lijkt het er sterk op dat u informatie achterhoudt over uw familiale achtergrond, uw verblijfplaatsen in Somalië en uw specifieke levensomstandigheden aldaar. Deze elementen zijn nochtans uitermate belangrijk om uw nood aan bescherming te beoordelen. De vaststellingen tasten hoe dan ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan. Dit straalt af op de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen en uw vrees bij terugkeer.

Bij terugkeer naar Mogadishu vreest u problemen te krijgen met uw oom langs vaderszijde en vreest u niet in vrijheid te kunnen leven omdat Al-Shabaab u niet zal toelaten om te werken.

U bent er evenwel niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u problemen hebt ervaren met Al-Shabaab tijdens uw verblijf in Mogadishu. Aanvankelijk verklaart u dat u bij uw aankomst in Mogadishu wel de vrijheid had gevonden waarnaar u op zoek was. Zo vertelde u dat u zich herboren voelde in Mogadishu en dat u veel vrijheid kende. U kon kiezen welke kleren u droeg en met wie u bevriend was (CGVS I, p. 22, CGVS II, p. 13). Daarnaast ging u inwonen bij verre familieleden van uw moeder, vond u een job als poetsvrouw bij een ngo en u volgde in de namiddag Engelse les in een privéschool (CGVS I, p. 6 en 16). Echter, vijf maanden na de start van uw tewerkstelling verklaart u benaderd te zijn geweest door Al-Shabaab. U gevraagd naar de reden verklaart u dat u benaderd werd omwille van de manier waarop u gekleed was en dat ze wilden weten waar u naartoe ging (CGVS I, p. 22 – 23). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS voegt u daaraan toe dat Al-Shabaab u ervan verdacht een spion te zijn omwille van uw tewerkstelling bij de ngo (CGVS II, p. 5). Er moet vastgesteld worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat Al-Shabaab u daadwerkelijk benaderd heeft. Er kunnen namelijk meerdere vraagtekens geplaatst worden bij de handelwijze van Al-Shabaab. U gevraagd naar de manier waarop u benaderd werd, verklaart u dat u aan het wachten was op de minibus en dat zij u verschillende vragen hebben gesteld waarop u niet geantwoord hebt. Ze vroegen u hoe u bent gekleed, waar u elke dag heen ging en of u voor de ongelovigen werkte. U gevraagd naar de reactie van Al-Shabaab toen u dit gedrag stelde, antwoordt u dat ze op een boze manier spraken. De volgende dag werd u opnieuw benaderd door Al-Shabaab. Deze keer stapten ze samen met u op de bus. Ze zeiden niets maar achtervolgden u enkel. U ging een winkel binnen waarna de leden van Al-Shabaab plots verdwenen waren. Toen u 's avonds thuiskwam van uw werk kreeg u te horen dat Al-Shabaab was langs geweest en dat ze op zoek waren naar u (CGVS I, p. 23 – 24). Deze verklaringen overtuigen echter niet.

Eerst en vooral lijkt het onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab dergelijke lakse houding zou aannemen ten aanzien van iemand die hun aanwezigheid negeert en geen antwoord geeft op hun vragen. Verder is het niet logisch dat de leden van Al-Shabaab verdwijnen op het moment dat u een winkel binnengaat maar dan wel naar uw huis komen met de mededeling dat ze op zoek zijn naar u. Aangezien ze u achtervolgden hadden ze immers al gevonden. Daarnaast verklaart u op vraag van het gezin waarbij u inwoonde verhuisd te zijn naar een andere wijk waar het veilig was voor u aangezien daar hoofdzakelijk de overheid actief was (CGVS I, p. 25, CGVS II, p. 14). Tevens verklaart u dat u na uw verhuizing uw leven verderzette. U gevraagd of Al-Shabaab u nog benaderd heeft nadat u verhuisd was, verklaart u dat ze u niet meer fysiek benaderd hebben maar u enkel gebeld hebben anderhalve maand na uw verhuizing. Opnieuw vroegen ze naar uw kledingstijl en uw werk voor de organisatie. U gevraagd naar de frequentie van de telefoontjes verklaart u dat ze u gedurende drie weken 1 à 2 keer per dag gebeld hebben waarna de frequentie afnam (CGVS I, p. 23-24). U gevraagd of u uw werk bij de ngo zou kunnen verderzetten indien u geen problemen had gekend met uw oom langs vaderszijde antwoordt u bevestigend (CGVS I, p. 25). Deze verklaring ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde problemen met Al-Shabaab. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS tracht u de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen te herstellen door te verklaren dat u wel degelijk een vrees heeft ten aanzien van Al-Shabaab omwille van uw tewerkstelling bij de ngo. U geconfronteerd met uw wijzigende verklaringen verklaart u dat u bedoelde dat u terug zou kunnen keren naar Somalië indien u geen problemen had met uw oom én met Al-Shabaab (CGVS II, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien het hier essentiële elementen betreft in uw asielaanvraag kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover eensluidende verklaringen aflegt. Daarnaast maakte u ook geen melding van collega's die problemen ervaren hebben met Al-Shabaab omwille van hun tewerkstelling (CGVS I, p. 24). Hierdoor kan er

gesteld worden dat u niet automatisch een doelwit bent van Al-Shabaab louter omdat u een medewerker bent van een ngo wat ook overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Evenmin bent u er in geslaagd om aannemelijk te maken dat uw oom langs vaderszijde u wilde uithuwelijken. U gevraagd hoe uw oom te weten kwam dat u naar Mogadishu was verhuisd, verklaart u dat uw moeder hem hiervan op de hoogte heeft gebracht. Rekening houdend met de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in het verleden kan hier moeilijk geloof aan gehecht worden. U verklaarde namelijk eerder in het persoonlijk onderhoud dat uw moeder na het overlijden van uw vader geweigerd heeft om met uw oom te huwen. Bijkomend verklaarde u ook dat uw oom de volledige erfenis die uw vader naliet, heeft opgestreken waardoor uw moeder met lege handen achterbleef. Bovendien kunnen er ook geen redenen vastgesteld worden waardoor uw moeder uw oom überhaupt op de hoogte diende te brengen van uw verhuizing aangezien u ging inwonen bij verre familieleden van uw moeder en op deze manier over een netwerk beschikte. Tevens legt u inconsistente verklaringen af over uw relatie met uw oom langs vaderszijde tijdens uw verblijf in Mogadishu. U gevraagd of u nog contact hebt gehad met hem nadat u weigerde bij hem in trekken verklaart u dat hij u soms belde. U gevraagd naar de inhoud van de gesprekken verklaart u dat hij vragen stelde over u. U gevraagd naar meer details verklaart u dat hij vroeg hoe het met u ging en in welke situatie u zich bevond waarop u zei dat alles goed ging. U gevraagd of uw oom ooit gevraagd heeft naar uw bezigheden in Mogadishu antwoordt u ontkennend. Even later past u deze verklaring aan en verklaart u dat hij er wel vragen over beginnen stellen is op het moment dat hij te weten kwam dat u aan het werk was. U gevraagd hoe hij dit te weten kwam, verklaart u dat het gezin waar u verbleef hem ervan op de hoogte had gebracht. U gevraagd om welke reden ze dat gedaan hebben, antwoordt u ze deze informatie met hem hebben gedeeld omdat hij zich voorstelde als uw oom (CGVS II, p. 12 – 13). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien u eerder verklaarde dat u uw oom niet genegen was omdat hij u trachtte te controleren en domineren kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u het gezin waarbij u inwoonde op de hoogte zou brengen van uw moeilijke relatie met hem om op deze manier de kans op inmenging van zijn kant te beperken. Ook kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw ontsnapping uit het hennasalon. U verklaart namelijk dat u naar aanleiding van uw huwelijk samen met de echtgenote en de dochter van uw oom naar een hennasalon bent gegaan. Toen zij “iets” gingen halen, zag u een kans om het hennasalon ongezien te verlaten (CGVS II, p. 19). U gevraagd om welke reden zij het risico namen u alleen achter te laten in het hennasalon antwoordt u dat de dochter naar buiten is gegaan en dat de moeder haar achterna gegaan is. U had de indruk dat ze iets gingen halen, maar dat ze niet ver waren (CGVS II, p. 20). Dit is echter geen antwoord op de gestelde vraag. Bovendien lijkt het onwaarschijnlijk dat zij wel degelijk het risico hebben genomen om u alleen achter te laten in het hennasalon wetende dat u enkel akkoord gegaan was met het huwelijk nadat u fysiek mishandeld werd en de bruidsschat reeds betaald werd (CGVS I, p. 22, CGVS II, p. 19). Hierbij lopen zij echter het risico dat u het op een lopen zet, wat u gedaan hebt. U gevraagd naar de acties die uw oom heeft ondernomen nadat uw was gaan lopen, verklaart u dat hij contact heeft opgenomen met uw moeder en u is komen zoeken op uw werkplaats.

U gevraagd om welke reden hij u niet kwam zoeken op uw laatste woonplaats aangezien hij wist waar u woonde antwoordt u dat u door uw vriendin werd ondergebracht bij een kennis van haar (CGVS II, p. 20). Dit is echter geen afdoende verklaring. Zelfs al bent u daar niet meer aanwezig, zou het logisch zijn dat uw oom u zou komen zoeken op uw laatste gekend adres en eventueel via uw collega's zou trachten te weten komen waar u was. Al deze vaststellingen ondermijnen uw vrees ten aanzien van uw oom.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw voorgehouden problemen in Somalië en uw vrees bij terugkeer, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Ter staving van uw verzoek legde u een medisch attest voor waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3. U gevraagd om welke reden u dit document voorlegt verwijst u naar de gezondheidsproblemen waarmee u te kampen heeft ten gevolge van de vrouwelijke genitale verminking (CGVS I, p. 5). Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw medische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast legde u ook uw werkkaart voor. Hiermee toont u aan dat u tewerkgesteld was bij Somali Relief And Development Society als poetshulp, wat ook niet betwist wordt door het CGVS (CGVS I, p. 5). Dit document kan echter de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met Al-Shabaab niet herstellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia* van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA *Country Guidance: Somalia* van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EUAA *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de COI *Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu* van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA *Country Guidance Note* van juni 2022 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation* van februari 2023 en COI *Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu* van 21 maart 2023), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de

tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en mortieraanvallen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuur en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosies/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoekster stelt dat zij een oprechte inspanning heeft geleverd om haar verzoek aannemelijk te maken en dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Verzoekster stelt dat zij erg jong was ten tijde van de dood van haar vader alsook dat hij gedood werd tijdens een incident tussen gewapende groepen, waardoor het onmogelijk is om te weten wie hem precies heeft neergeschoten. Zelfs haar moeder heeft geen details hierover.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoekster gevraagd om de leden van haar familie op te sommen zonder verdere details te geven. De *protection officer* heeft geen bijkomende vragen gesteld om te weten te komen waar verzoeksters zus woonde. Bijgevolg kan haar niet worden verweten dat zij tegenstrijdige informatie heeft verstrekt, aangezien er niet werd gevraagd naar de verblijfplaats van haar zus. Bovendien werd verzoekster op geen enkel ogenblik met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd.

De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas onvoldoende rekening gehouden met haar kwetsbaar profiel. Verzoekster was destijds een jong Somalisch meisje dat haar vader had verloren en in een ander gezin terecht was gekomen, met een stiefvader die duidelijk maakte dat hij niet voor haar zou zorgen of haar geen tekenen van genegenheid zou tonen. Verder ging verzoekster slechts twee jaar naar school, wat zij pas mocht toen ze 17 of 18 jaar oud was. Ze groeide op in een erg moeilijk ouderlijk milieu en haar leven als vrouw in Somalië was erg ingewikkeld. Gezien dit profiel had de norm voor de beoordeling van de geloofwaardigheid aldus verlaagd moeten worden.

Verzoekster benadrukt dat er vrouwen zijn die het “*huwelijk door erfenis*” weigeren. Wanneer dit gebeurt, worden sommige van hun rechten afgenomen. De erfenis van verzoeksters moeder haar echtgenoot werd haar ontnomen omdat zij weigerde te hertrouwen met de oom van verzoekster. De behandeling die verzoeksters moeder onderging, kwam volledig overeen met de straffen die vrouwen die een “*huwelijk door erfenis*” weigeren, in het algemeen moeten ondergaan.

Verzoekster stelt na lezing van de twee persoonlijke onderhouds vast dat zij voldoende informatie heeft gegeven om aan te tonen dat zij uit Merca komt. Verzoekster verwijst wederom naar haar kwetsbaar profiel. Verder verliet ze het huis niet, zodat het voor haar onmogelijk was om te weten te komen wat er in Merca en in de omgeving gebeurde.

Verzoekster was in staat om te spreken over het clanconflict dat in 2013 uitbrak en in 2018 eindigde en stelt dat zij details heeft verstrekt die door de commissaris-generaal zijn bevestigd. Verder heeft de *protection officer* aan het begin van het persoonlijk onderhoud een aantal vragen gesteld over de geografische locatie van Merca. De commissaris-generaal heeft op geen enkele wijze melding gemaakt van enige inconsistenties of fouten van verzoekster in dat opzicht.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met het feit dat vrouwen in Somalië niet dezelfde rechten en privileges hebben als mannen vanwege de ongelijke cultuur in Somalië. Er moet meer nadruk gelegd worden op de hoeveelheid precieze informatie die verzoekster kon verstrekken, in plaats van op de weinige details waarover zij niet beschikte. Deze redenering is ook van toepassing op de verklaringen over het “*dorpshoofd*” ten tijde van verzoeksters vertrek in 2018.

Wat de droogte betreft gaf verzoekster een antwoord met betrekking tot haar persoonlijke situatie, en niet met betrekking tot de situatie van alle mensen in haar dorp. Bovendien legde ze uit dat de gevolgen waarover ze het had betrekking hadden op de stijging van de voedselprijzen. Verder dient benadrukt te worden dat ze duidelijk verklaarde dat het haar moeder was die haar deze informatie bracht, aangezien ze op dat moment niet naar buiten mocht.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen aangaande haar vlucht uit Merca en haar problemen met Al-Shabaab. Zij vraagt het voordeel van de twijfel.

Verder beleefde verzoekster als vrouw gruweldaden in Somalië. Zij verwijst naar haar vrouwelijke genitale verminking, de bedreigingen van Al-Shabaab en de bedreiging van het gedwongen huwelijk en naar landeninformatie aangaande de status van vrouwen in Somalië.

Verzoekster verwijst verder naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt dat het feit dat zij in het verleden reeds werd vervolgd, leidt tot het vermoeden dat zij in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd.

Verzoekster verwijst naar landeninformatie aangaande de veiligheidssituatie in Somalië.

3.1.2. In een aanvullende nota van 14 februari 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR's *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia”* van september 2022;
- EUAA-rapport *“Country Guidance: Somalia”* van augustus 2023;
- EUAA-rapport *“Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation”* van februari 2023;
- EUAA-rapport *“Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update”* van 17 mei 2023;
- *“COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 23 oktober 2023 (update) van Cedoca;
- *“COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten”* van 21 december 2023 van Cedoca.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking

3.3. Verzoekster slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Hoewel verzoekster kan worden gevolgd dat zij niet meer verduidelijking kon geven over de dood van haar vader en de verblijfplaats van haar zus, verwijst zij hiervoor naar haar kwetsbaar profiel van een jong Somalisch meisje dat haar vader had verloren en in een ander gezin terecht was gekomen en dat zij maar twee jaar naar school ging. Verzoekster gaf inderdaad aan dat zij haar vader verloor toen ze heel klein was (DVZ-verklaring, stuk 7). Zij stelde evenwel dat zij ook tot het zesde middelbaar naar school ging (*Ibid.*). Ook uit haar verdere verklaringen zoals weergegeven in het feitenrelaas van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster op haar zeventiende of achttiende nog naar school ging. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij naast haar werk in Mogadishu in de namiddag Engelse les volgde in een privéschool (Notities persoonlijk onderhoud 1, p. 6 en 16). De Raad benadrukt dat dit niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen om aannemelijke en doorleefde verklaringen af te leggen over haar verblijfplaatsen, haar familiale omstandigheden en haar netwerk in Somalië. De Raad is aldus van oordeel dat het door de verzoekster aangevoerde profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor het feit dat zij geen zicht biedt op relevante elementen en in het bijzonder haar asielmotieven.

Verzoekster moet de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten te weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet. In zoverre verzoekster zich in de rest van haar verzoekschrift beperkt tot het herhalen en volharden in haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Tot slot legt u vage en inconsistente verklaringen af aangaande uw relatie met uw stiefvader en de relatie tussen uw moeder en uw stiefvader. U gevraagd naar de problemen die zowel u als uw zus, S.(...), gekend hebben met uw stiefvader verklaart u dat hij u en S.(...) niet behandelde zoals zijn eigen kinderen (CGVS II, p. 5 – 6). U gevraagd op welke manier zich dat uitte verklaart u dat hij aan zijn eigen kinderen koekjes gaf in de namiddag. U gevraagd naar andere voorbeelden antwoordt u dat hij zijn vaderrol niet opnam en dat uw moeder machteloos was (CGVS II, p. 6). U nogmaals gevraagd naar andere voorbeelden antwoordt u dat hij meer gaf om zijn eigen kinderen (CGVS II, p. 7). Uw verklaringen aangaande dit onderwerp blijven uitermate vaag. U gevraagd naar de relatie tussen uw moeder en stiefvader verklaart u dat ze niet tevreden was over hem en dat ze vaak ruzie hadden over geldzaken. Hij weigerde namelijk om u en uw zus te onderhouden, omdat jullie niet zijn biologische kinderen zijn (CGVS II, p. 5). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Eerst en vooral kan er terzijde opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat uw moeder, na het overlijden van uw vader, is kunnen huwen met een man naar haar keuze en zich succesvol heeft kunnen verzetten tegen een huwelijk met de broer van uw vader. In Somalië is het echter gebruikelijk dat de weduwe gedwongen wordt te huwen met een mannelijk familielid van haar overleden echtgenoot. Om deze reden lijkt het dan ook weinig waarschijnlijk dat uw moeder er voor gekozen zou hebben om met deze man te huwen zonder vooraf af te toetsen wat zijn houding was ten aanzien van u en uw zus. Ten tweede kan er vastgesteld worden dat uw moeder helemaal niet zo machteloos stond ten opzichte van uw stiefvader zoals u beweert. Zo verklaart u dat u van uw moeder de toestemming hebt gekregen om op 17à 18-jarige leeftijd voor ongeveer twee jaar naar school te gaan en dit tegen de wil van uw stiefvader in (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 7 -8). Ten derde moet er vastgesteld worden dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over redenen waarom uw stiefvader niet wilde dat u naar school ging en de reden waarom u na ongeveer twee jaar gestopt bent met school. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat zowel u als uw zus geen toestemming kreeg om naar buiten te gaan, omdat jullie de familie ten schande zouden brengen (CGVS I, p. 13). Bijkomend verklaarde u ook dat u moest stoppen met school omdat u “groot” geworden was en dat uw stiefvader een huwelijk voor u ging regelen (CGVS I, p. 15). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd om welke reden u en uw zus niet naar buiten mochten verklaart u dat het de cultuur van de stad is. Meisjes kregen geen toestemming om naar buiten te gaan. U nogmaals gevraagd om welke reden u gestopt bent school verklaart u dat de voornaamste reden was dat uw stiefvader slechts de helft van het studiegeld wilde betalen. In zijn opinie hadden meisjes namelijk geen onderwijs nodig (CGVS II, p. 7). Ook deze verklaringen overtuigen niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw moeder kon ingaan tegen de wil van uw stiefvader aangezien er in Somalië sprake is van een patriarchale samenleving. Daarnaast lijkt het ook onwaarschijnlijk dat uw stiefvader nog de helft van uw studies zou hebben betaald als hij er in de eerste plaats al niet mee akkoord ging dat u naar school ging.

Voorts kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerde herkomst uit Merca. Ondanks het feit dat u de clanconflicten tussen de Biomaal en Haber Gidir zelf spontaan ter sprake brengt, kan er vastgesteld worden dat uw verklaringen een gebrek aan detail vertonen en niet doorleefd zijn (CGVS I, p. 11 en 19). U verklaart dat er in 2013 hevig gevochten werd tussen beide clans. U gevraagd om meer te vertellen over de gebeurtenissen van 2013 verklaart u dat de Biomaal elk gevecht verloor en dat de Haber Gedir-clan de meeste macht had. U gevraagd naar meer details stelt u dat u te jong was en dat u niet naar buiten mocht. U hebt enkel geweerschoten gehoord. Aangezien u in 2013 reeds 17 jaar oud was en u eerder verklaarde dat u

rond deze leeftijd gestart bent met school kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u minstens kan vertellen over hoe u de clanconflicten persoonlijk hebt ervaren en voorbeelden kan geven van gevechten die er in die periode hebben plaatsgevonden. U gevraagd of er na 2013 nog clanconflicten zijn geweest verklaart u dat ze geduurd hebben tot in 2018, wat overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U gevraagd om welke reden een einde kwam aan het conflict in 2018 verklaart u dat de gevechten nog aan de gang waren maar minder hevig waren. U nogmaals gevraagd om welke reden de intensiteit van het conflict was afgenomen geeft u opnieuw geen antwoord op de vraag en verklaart u dat u Merca hebt verlaten in 2018 en dat er toen minder gevechten werd dan in 2015 of 2016. U gevraagd of er bepaalde personen bemiddeld hebben in het clanconflict verklaart u dat er één keer, in 2018, personen van de overheid naar Merca zijn gekomen om te bemiddelen, maar dat u op dat moment reeds in Mogadishu was (CGVS I, p. 12).

Ook bij deze verklaringen kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden. Eerst en vooral moet er vastgesteld worden dat u beweert dat de intensiteit van de conflicten reeds afgenomen was bij uw vertrek uit Merca begin 2018. U gevraagd naar een verklaring hiervoor kan u deze niet bieden. Ten tweede kan er vastgesteld worden dat uw verklaringen niet in overstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo blijkt dat het ministerie van Binnenlandse zaken in maart 2017 getracht heeft om de conflicterende clans met elkaar in dialoog te brengen. Wat volgde was een maandenlang proces van onderhandelingen en moeizame gesprekken tussen ouderlingen, politici, vrouwen en jonge vredesactivisten van beide clans. Deze onderhandelingen zijn uiteindelijk uitgemond in de ondertekening van een formeel vredesakkoord in maart 2018. U gevraagd of er ooit grote groepen mensen zijn weggevlucht uit Merca beweert u ten onrechte dat u er enkel leden van de Biomaal-clan in 2016 en 2017 de stad ontvlucht zijn (CGVS I, p. 21). Uit de raadpleegde bronnen blijkt echter dat er in 2014, in El Wareego, KM50 en Merca, 10.000 mensen zijn gevlucht naar Jilib-Merca, Gandershe en Ceel Ahmed omwille van de clanconflicten. Aangezien u op dat moment naar school ging kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hiervan minstens gehoord zou hebben. U gevraagd of er ooit bepaalde clans hebben samengewerkt met AlShabaab moet u het antwoord schuldig blijven. U verklaart hiervan niet op de hoogte te zijn omdat u niet naar buiten mocht (CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring aangezien u eerder verklaarde dat u af en toe boodschappen ging doen met uw moeder op de markt (CGVS, p. 9). Gezien het clanconflict dermate bepalend was voor het leven in Merca en uw gezin bovendien ook bestond uit leden van de Biomaal en de Haber Gedir, zou verwacht worden dat u hierover veel minder oppervlakkigere verklaringen zou afleggen.

Een ander element dat uw beweerde herkomst uit Merca doet wankelen is uw gebrekkige kennis over de belangrijkste politieke leiders in Merca. U gevraagd naar de leider in Merca op het moment van uw vertrek verklaart u dat Abdullahi Wafow aan de macht was. U gevraagd tot welke clan hij behoort, sinds wanneer hij aan de macht is en wie zijn voorganger was, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS blijkt dat uw verklaringen niet correct zijn. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat op het moment van uw vertrek Mohammed Osuman Ali de districtscommissaris was en dat Wafow zijn opvolger was. U gevraagd naar Yarisow verwijst u naar ingenieur Yarisow (CGVS I, p. 26). Deze verklaring doet echter verder afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Merca. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Abdirahman Oman Osman ook bekend als ingenieur Yarisow of Abdirahman Yarisow in 2017 aangesteld werd als de burgemeester van Mogadishu. Hierbij moet er vastgesteld worden dat het zeer opmerkelijk is dat u verwijst naar Abdirahman Oman Osman en niet naar Mohamed Osman Yarisow die in 2014 werd aangesteld als districtscommissaris van Merca en een enige bekendheid geniet in uw regio omdat hij de clanmilitieleider was van de Biomaal waartoe u overigens zelf behoort. Indien u weldegelijk afkomstig zou zijn uit Merca kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u spontaan zou verwijzen naar de districtscommissaris van Merca in de plaats van naar de burgemeester van Mogadishu.

Uw verklaringen aangaande de periodes van droogte overtuigen evenmin. U stelt dat er sprake was van een droogte in 2011 en 2017. U gevraagd hoelang de droogte van 2017 heeft geduurd moet u het antwoord schuldig blijven, omdat u in de stad woonde. U gevraagd hoe u kon overleven tijdens de droogte verklaart u dat het geen impact had op u persoonlijk (CGVS I, p. 26). Het enige wat u van uw moeder gehoord hebt is dat de prijzen van het voedsel omhoog gingen. Deze verklaringen overtuigen echter niet. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de term 'streng' en om te verwijzen naar de periode van januari 2017 tot en met oktober 2017 in uw district Merca, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Aangezien u beweert op dat moment in Merca te hebben gewoond kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de impact van de droogte op u en de inwoners van uw stad.

Verder moet er vastgesteld worden dat u geen duidelijkheid schept over de reden van uw vertrek uit Merca. U gevraagd om te vertellen over de redenen van uw vertrek verklaart u dat u Merca heeft verlaten omdat u niet de vrijheid kreeg die u voor ogen had. U kreeg geen toestemming om naar buiten te gaan en leefde onder druk van uw stiefvader die een huwelijk voor u ging regelen. U wilde gaan werken en gaan studeren (CGVS I, p. 15, 21 – 22). U bent er echter niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk uit een zeer conservatieve familie komt (zie ook boven) en uw stiefvader u wel degelijk wilde uithuwelijken. Eerst en

vooral moet er vastgesteld worden dat u nadat u, onder druk van uw stiefvader, gestopt bent met school nog vier jaar in Merca bent gebleven. U gevraagd naar de huwelijksplannen verklaart u dat uw stiefvader u al wilde uithuwelijken toen u een puber was maar dat uw moeder hem kon overtuigen om te wachten aangezien u nog jong was (CGVS II, p.8). U gevraagd of er ooit concrete huwelijksplannen zijn gemaakt antwoordt u ontkennend (CGVS II, p. 9).

U gevraagd om welke reden hij u in 2018 wilde uithuwelijken verklaart u aanvankelijk dat u toen "groot" was geworden. Bij deze verklaring kunnen vraagtekens geplaatst worden aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat bijna de helft van de meisjes uitgetrouwd zijn voor de leeftijd van 18 jaar en u toen al 22 jaar was. Verder verklaart u ook dat de druk werd opgevoerd omwille van het vertrek van uw zus. Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien uw zus Merca al verlaten had in 2016 lijkt het onwaarschijnlijk dat uw stiefvader nog twee jaar lang zou wachten als hij u effectief wilde uithuwelijken. Tevens verklaart u dat u er in geslaagd bent om Merca te verlaten met hulp van uw moeder. Zij regelde uw vervoer en een verblijfsplaats in Mogadishu (CGVS II, p. 10). U gevraagd naar de reactie van uw stiefvader toen hij van uw moeder vernam dat u vertrokken was, verklaart u dat hij tegen uw moeder zei dat zij het grootste probleem was en dat ze jullie te veel vrijheid had gegeven. Daarnaast verklaart u ook nog dat uw stiefvader twee doelen had. Ofwel ging hij jullie uithuwelijken ofwel moesten jullie vertrekken. Deze verklaringen overtuigen opnieuw niet. U bracht namelijk ooit eerder in het persoonlijk onderhoud ter sprake dat het een optie was voor u om te vertrekken. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw stiefvader u zodanig zou onderdrukken om er alsnog geen probleem mee te hebben als u uiteindelijk als alleenstaande jonge vrouw in Mogadishu te gaan wonen (CGVS II, p. 13).

Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen over het gezin waarbij u verbleef in Mogadishu beperkt zijn. U gevraagd naar het de dagelijkse bezigheden van het de gezinsleden verklaart u dat de vrouw huisvrouw was, dat haar echtgenoot werkte op de Bakaramarkt en hun zoon voor een ngo (CGVS I, p. 7). U gevraagd voor welke ngo hij werkte verklaart u dat hij voor een andere ngo werkte en dat hij een tewerkstelling voor u heeft geregeld bij de Somali Relief and Development Association. U nogmaals gevraagd voor welke ngo hij werkte moet u toegeven dat u de naam van de ngo niet kent (CGVS I, p. 16). Aangezien u verklaart dat deze persoon voor u een job heeft geregeld en op de hoogte was van de problemen die u hebt ervaren met uw stiefvader kan er redelijkerwijs verwacht worden dat de naam van de ngo waarvoor hij werkte tijdens jullie gesprekken ook ter sprake zou zijn gekomen of dat u ernaar gevraagd zou hebben. Tevens zou er ook van verwacht kunnen worden dat u zou peilen naar zijn ervaringen en de mogelijke risico's die een tewerkstelling bij een ngo inhoudt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen lijkt het er sterk op dat u informatie achterhoudt over uw familiale achtergrond, uw verblijfplaatsen in Somalië en uw specifieke levensomstandigheden aldaar. Deze elementen zijn nochtans uitermate belangrijk om uw nood aan bescherming te beoordelen. De vaststellingen tasten hoe dan ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan. Dit straalt af op de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen en uw vrees bij terugkeer."

De Raad merkt hier bijkomend op dat verzoekster met een paspoort met een Turks visum uit Somalië is vertrokken en naar een Engelstalig land wou reizen (DVZ-verklaring, stuk 7). Dat zij uiteindelijk in België is aangekomen was de keuze van de smokkelaar die haar moeder had geregeld die daar 10 000 USD voor betaalde (*Ibid.*). Verzoekster heeft aangegeven dat zij haar paspoort bij de smokkelaar in Turkije heeft moeten laten, zodat dit niet werd voorgelegd (*Ibid.*).

In het geheel van de motieven kan daarom ook de bestreden beslissing worden bijgetreden dat verzoekers verklaringen over de periodes van droogte evenmin overtuigen, in het geheel van de motieven van de bestreden beslissing gelezen. Haar kritiek dat zij heeft verteld wat haar situatie betrof, doet geen afbreuk aan de motivering dat redelijkerwijs van verzoekster werd verwacht dat zij beter op de hoogte is van de impact van de droogte op de inwoners van Merca.

De bestreden beslissing stelde verder terecht als volgt:

"Bij terugkeer naar Mogadishu vreest u problemen te krijgen met uw oom langs vaderszijde en vreest u niet in vrijheid te kunnen leven omdat Al-Shabaab u niet zal toelaten om te werken.

U bent er evenwel niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u problemen hebt ervaren met Al-Shabaab tijdens uw verblijf in Mogadishu. Aanvankelijk verklaart u dat u bij uw aankomst in Mogadishu wel de vrijheid had gevonden waarnaar u op zoek was. Zo vertelde u dat u zich herboren voelde in Mogadishu en dat u veel vrijheid kende. U kon kiezen welke kleren u droeg en met wie u bevriend was (CGVS I, p. 22, CGVS II, p. 13). Daarnaast ging u inwonen bij verre familieleden van uw moeder, vond u een job als poetsvrouw bij een ngo en u volgde in de namiddag Engelse les in een privéschool (CGVS I, p. 6 en 16). Echter, vijf maanden na de start van uw tewerkstelling verklaart u benaderd te zijn geweest door Al-Shabaab. U gevraagd naar de reden

verklaart u dat u benaderd werd omwille van de manier waarop u gekleed was en dat ze wilden weten waar u naartoe ging (CGVS I, p. 22 – 23).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS voegt u daaraan toe dat Al-Shabaab u ervan verdacht een spion te zijn omwille van uw tewerkstelling bij de ngo (CGVS II, p. 5). Er moet vastgesteld worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat Al-Shabaab u daadwerkelijk benaderd heeft. Er kunnen namelijk meerdere vraagtekens geplaatst worden bij de handelswijze van Al-Shabaab. U gevraagd naar de manier waarop u benaderd werd, verklaart u dat u aan het wachten was op de minibas en dat zij u verschillende vragen hebben gesteld waarop u niet geantwoord hebt. Ze vroegen u hoe u bent gekleed, waar u elke dag heen ging en of u voor de ongelovigen werkte. U gevraagd naar de reactie van Al-Shabaab toen u dit gedrag stelde, antwoordt u dat ze op een boze manier spraken. De volgende dag werd u opnieuw benaderd door Al-Shabaab. Deze keer stapten ze samen met u op de bus. Ze zeiden niets maar achtervolgden u enkel. U ging een winkel binnen waarna de leden van Al-Shabaab plots verdwenen waren. Toen u 's avonds thuiskwam van uw werk kreeg u te horen dat Al-Shabaab was langs geweest en dat ze op zoek waren naar u (CGVS I, p. 23 – 24). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Eerst en vooral lijkt het onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab dergelijke lakse houding zou aannemen ten aanzien van iemand die hun aanwezigheid negeert en geen antwoord geeft op hun vragen. Verder is het niet logisch dat de leden van Al-Shabaab verdwijnen op het moment dat u een winkel binnengaat maar dan wel naar uw huis komen met de mededeling dat ze op zoek zijn naar u. Aangezien ze u achtervolgden hadden ze immers al gevonden. Daarnaast verklaart u op vraag van het gezin waarbij u inwoonde verhuisd te zijn naar een andere wijk waar het veilig was voor u aangezien daar hoofdzakelijk de overheid actief was (CGVS I, p. 25, CGVS II, p. 14). Tevens verklaart u dat u na uw verhuizing uw leven verderzette. U gevraagd of Al-Shabaab u nog benaderd heeft nadat u verhuisd was, verklaart u dat ze u niet meer fysiek benaderd hebben maar u enkel gebeld hebben anderhalve maand na uw verhuizing. Opnieuw vroegen ze naar uw kledingstijl en uw werk voor de organisatie. U gevraagd naar de frequentie van de telefoontjes verklaart u dat ze u gedurende drie weken 1 à 2 keer per dag gebeld hebben waarna de frequentie afnam (CGVS I, p. 23-24). U gevraagd of u uw werk bij de ngo zou kunnen verderzetten indien u geen problemen had gekend met uw oom langs vaderszijde antwoordt u bevestigend (CGVS I, p. 25). Deze verklaring ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde problemen met Al-Shabaab. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS tracht u de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen te herstellen door te verklaren dat u wel degelijk een vrees heeft ten aanzien van Al-Shabaab omwille van uw tewerkstelling bij de ngo. U geconfronteerd met uw wijzigende verklaringen verklaart u dat u bedoelde dat u terug zou kunnen keren naar Somalië indien u geen problemen had met uw oom én met Al-Shabaab (CGVS II, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien het hier essentiële elementen betreft in uw asielaanspraak kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover eensluidende verklaringen aflegt. Daarnaast maakte u ook geen melding van collega's die problemen ervaren hebben met Al-Shabaab omwille van hun tewerkstelling (CGVS I, p. 24). Hierdoor kan er gesteld worden dat u niet automatisch een doelwit bent van Al-Shabaab louter omdat u een medewerker bent van een ngo wat ook overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Evenmin bent u er in geslaagd om aannemelijk te maken dat uw oom langs vaderszijde u wilde uithuwelijken. U gevraagd hoe uw oom te weten kwam dat u naar Mogadishu was verhuisd, verklaart u dat uw moeder hem hiervan op de hoogte heeft gebracht. Rekening houdend met de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in het verleden kan hier moeilijk geloof aan gehecht worden. U verklaarde namelijk eerder in het persoonlijk onderhoud dat uw moeder na het overlijden van uw vader geweigerd heeft om met uw oom te huwen. Bijkomend verklaarde u ook dat uw oom de volledige erfenis die uw vader naliet, heeft opgestreken waardoor uw moeder met lege handen achterbleef. Bovendien kunnen er ook geen redenen vastgesteld worden waardoor uw moeder uw oom überhaupt op de hoogte diende te brengen van uw verhuizing aangezien u ging inwonen bij verre familieleden van uw moeder en op deze manier over een netwerk beschikte. Tevens legt u inconsistente verklaringen af over uw relatie met uw oom langs vaderszijde tijdens uw verblijf in Mogadishu. U gevraagd of u nog contact hebt gehad met hem nadat u weigerde bij hem in trekken verklaart u dat hij u soms belde. U gevraagd naar de inhoud van de gesprekken verklaart u dat hij vragen stelde over u. U gevraagd naar meer details verklaart u dat hij vroeg hoe het met u ging en in welke situatie u zich bevond waarop u zei dat alles goed ging. U gevraagd of uw oom ooit gevraagd heeft naar uw bezigheden in Mogadishu antwoordt u ontkennend. Even later past u deze verklaring aan en verklaart u dat hij er wel vragen over beginnen stellen is op het moment dat hij te weten kwam dat u aan het werk was. U gevraagd hoe hij dit te weten kwam, verklaart u dat het gezin waar u verbleef hem ervan op de hoogte had gebracht. U gevraagd om welke reden ze dat gedaan hebben, antwoordt u ze deze informatie met hem hebben gedeeld omdat hij zich voorstelde als uw oom (CGVS II, p. 12 – 13). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien u eerder verklaarde dat u uw oom niet genegen was omdat hij u trachtte te controleren en domineren kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u het gezin waarbij u inwoonde op de hoogte zou brengen van uw moeilijke relatie met hem om op deze manier de kans op inmenging van zijn kant te beperken. Ook kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw ontsnapping uit het hennasalon. U verklaart namelijk dat u naar aanleiding van uw huwelijk samen met de echtgenote en de dochter van uw oom naar een hennasalon bent gegaan. Toen zij "iets" gingen halen, zag u een kans om het hennasalon ongezien te verlaten (CGVS II, p. 19). U gevraagd om welke reden zij het risico namen u alleen achter te

laten in het hennasalon antwoordt u dat de dochter naar buiten is gegaan en dat de moeder haar achterna gegaan is. U had de indruk dat ze iets gingen halen, maar dat ze niet ver waren (CGVS II, p. 20). Dit is echter geen antwoord op de gestelde vraag. Bovendien lijkt het onwaarschijnlijk dat zij wel degelijk het risico hebben genomen om u alleen achter te laten in het hennasalon wetende dat u enkel akkoord gegaan was met het huwelijk nadat u fysiek mishandeld werd en de bruidsschat reeds betaald werd (CGVS I, p. 22, CGVS II, p. 19). Hierbij lopen zij echter het risico dat u het op een lopen zet, wat u gedaan hebt. U gevraagd naar de acties die uw oom heeft ondernomen nadat uw was gaan lopen, verklaart u dat hij contact heeft opgenomen met uw moeder en u is komen zoeken op uw werkplaats. U gevraagd om welke reden hij u niet kwam zoeken op uw laatste woonplaats aangezien hij wist waar u woonde antwoordt u dat u door uw vriendin werd ondergebracht bij een kennis van haar (CGVS II, p. 20). Dit is echter geen afdoende verklaring. Zelfs al bent u daar niet meer aanwezig, zou het logisch zijn dat uw oom u zou komen zoeken op uw laatste gekend adres en eventueel via uw collega's zou trachten te weten komen waar u was. Al deze vaststellingen ondermijnen uw vrees ten aanzien van uw oom.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw voorgehouden problemen in Somalië en uw vrees bij terugkeer, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Ter staving van uw verzoek legde u een medisch attest voor waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3. U gevraagd om welke reden u dit document voorlegt verwijst u naar de gezondheidsproblemen waarmee u te kampen heeft ten gevolge van de vrouwelijke genitale verminking (CGVS I, p. 5). Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw medische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast legde u ook uw werkkaart voor. Hiermee toont u aan dat u tewerkgesteld was bij Somali Relief And Development Society als poetshulp, wat ook niet betwist wordt door het CGVS (CGVS I, p. 5). Dit document kan echter de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met Al-Shabaab niet herstellen."

Verder moet verzoekster de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Verzoekster toont evenmin aan dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van

september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023 en COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen. Een analyse van de door ACLED

geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuur en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier."

Deze beoordeling wordt bevestigd in de informatie waarnaar de partijen in het verzoekschrift en de aanvullende nota verwijzen.

In casu dient vastgesteld te worden dat verzoeksters nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie in Mogadishu wordt beoordeeld.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP